

פעם אחרו: כולם בוחרים בכולם.

סיסמת ד"ש עכשיו היא: כולם

זורקים חפצים על כולם

שה שלו. המועמד שהוסכם על דעת שני הצדדים היה ח"כ דודי ("דודיק") גולומב. בפי ידיו היתה הצעה נוספת גולומב עבור הפורשים: להקים במפלגה מוסד חדש, משוה מעין הלישכה של מפלגת העבודה, שיא מפלגת-האם של מרבית חברי ד"ש. הלישכה של ד"ש, אם כי יהיה לה שם אחר, תהיה מורכבת מארבעה שריה של מפלגה זו ומאמנון רובינשטיין. ידיו אף רמו כי יהיה מוכן לבדוק את השטח אצל ראשה-המשלה, בדבר ההצעה לבחור בשמואל טולידאנו כנשיא המדינה. רק לפני שבועות אחדים הועלה שמו של טולידאנו ברשימת המועמדים לתפקיד הנשיא, וידיו היה הראשון שהביע התנגדות לכך והודיע, בהודעה רשמית, כי ההצעה לא הועלתה על-ידי ד"ש.

ידיו ועמית הצליחו להשיג, באותן שתי פגישות שנערכו ביום השני, את מינוע הפילוג, לפחות בשלב זה. אולם כשיצאו אמנון רובינשטיין וחבריו מהפגישות, הם מיהרו להודיע כי לא ביטלו את פרישתם מד"ש, אלא רק דחו אותה, "בימים מספר, לכל היותר בכמה שבועות". וירשובסקי היה חריף אף יותר, והודיע ברדיו כי הוא אינו מאמין שלד"ש יש עוד תקומה, וכי למרות הדחייה — הפילוג הוא עניין של ימים ספורים בלבד.

מסכת

של כינויים

כך אחד מחברי-הכנסת של ד"ש מחזיק בדיעה אחרת, באשר לסיבות לקרע בתוך המפלגה. אולם די להתבונן בשתי תופעות המאפיינות מפלגה זו, שר היא בת פחות משנתיים, כדי להבין כי הפילוג בה הוא עתה עובדה קיימת. התופעה הראשונה היא תארי-ההגנאי שהוצמדו כימטם לכל אחד מחברי-הכנסת של ד"ש, דווקא על-ידי חבריו. ידיו עצמו מכונה על-ידי רבים, ובלעז, "הפרופסור". בפי אחרים הוא מכונה "הליצן", ואילו לעיתים, בעיקר אחרי התפרצויות שלו, קוראים לו בד"ש "ההיסטרי".

בנימין הלוי, שעבר כבר את גיל ה-70, שבעים, מכונה בפי אנשי ד"ש "החתיך", כולל לסיגנון ההופעה והדיבור של האיש בעל רעמת-השיער המכסיפה, הלבוש תמיד בקפידה רבה, כינויו של עקיבא גוף, "הזמר", עבר לאנשי ד"ש בירושה מהמר-כירה-החופשי, מיפלגתו הקודמת של גוף, וזאת בגלל השירים שנהג לחבר ולשיר בעצמו בהופעות פומביות.

הגואף, ואילו סטף ורטהיימר זכה בכינוי "ורד", רמו לשינועו הידוע שלו להקים את עיר-הוודדים ליד מעלות. הרישעות שבכינויים שהודבקו למרכזי וירשובסקי ולמאיר זורע אינה מפוריעה להתנגדיהם לכנותם בהם בכלי-זאת. וירשובסקי, שר הוא בעל-מום, מכונה "הפיסח", ואילו זורע מכונה "הסניל", או "המטורף".

אסף יגור, וכה בכינוי "השבוי המיקר צועי", וזיידן עטאשי קרוי "אלוויס פרסי-לי". עטאשי, הדומה במידת-מה לאילי-הזמר המנוח, מקפיד לשמן את שערותיו, ולמרות עורו הכהה, יש לו עיניים ירוקות התורמות אף הן להופעתו כ"פלייבוי".

טולידאנו זכה בשני כינויים. האחד, "הפראנק", בשל היותו בן למישפחה ספרדית טהורה מן המפורסמות והוותיקות בארץ. באחרונה זכה טולידאנו גם בכינוי "הפרוידנט", רמו להעלאת שמו כמר-מועמד לכהונת נשיא המדינה.

תופעה אחרת היכולה להסביר את התמוטטות המפלגה היא הקואליציות הפנימיות המנוגדות הקמות בה מדי יום ביומו, ויצרות מצבים פוליטיים חדשים והורסות כל סיכוי לחברות אישית בין ראשי ד"ש. כאשר הוקמה ד"ש היו ידיו רובינשטיין צמד-חמד, כשעל רובינשטיין ניטל להילחם בתוך שינוי כדי להביא להתחברות עם ידיו, המצב כיום הוא שידיו ורובינשטיין עומדים בראש שני המחנות היריבים בד"ש.

אחר-כך אירע הריב המפורסם בין זורע לעמית ורובינשטיין, שבמהלכו רמו ה-

אנשי ד"ש ראו את ח"כ עקיבא גוף כבר פעמים רבות כשהוא כועס. אולם הפעם עבר כעסו גם את מה שמקובל במפלגה מפולגת ומפוררת זו. גוף גילה כי לא קיבל חדר מבין חדרי הסיעה של ד"ש בכנסת. הוא גם גילה כי לחברי-הכנסת אסעד, האופיק הוקצה חדר. גוף, שנעי לב עד עימקי גישמתו מן הקיפוח, הת-יישב בחדרו של אסעד וסירב לצאת ממנו. מאוחר יותר, כאשר התקיימה ישיבת סיעת ד"ש בכנסת, העלה גוף את בעיית החדר שלו כנושא בעל חשיבות עליונה. מזכירת הסיעה, אלוף-מישנה (מיל), סטלה לוי, מי שהיתה קצינת ח"ן ראשית של צה"ל, שהיא היתה זו שחילקה את החדר-ריב. ניסתה לתרץ ח"ן החדר של גוף, הוא לא קיבל את התירוץ, והחל צועק כי מתנכלים לו בכוונה. בסערת רוחו תפס את מכתש-הטלפון והטיל אותו בלוי. רק התערבות המזכירה של ידיו הצילה את מזכירת הסיעה ממיפגעים נוספים מצד חברי-הכנסת.

תקרית זו היתה רק אחת מעשרות תקי-ריות שהתחוללו בשבועות האחרונים ב-מפלגה הצעירה, שחרתה על דיגלה את הסיסמה "כולם בוחרים בכולם", סיסמה שהשתנתה בתוך תקופה קצרה ל"כולם רבים עם כולם".

ביום החמישי האחרון הפך פירוק ה-תנועה עובדה בלתי-מעוררת. חמישה מ-15 חברי-כנסת של ד"ש, החליטו על פרישה ועל הקמת סיעה נפרדת בכנסת. היו אלה שלושה אנשי תנועת שינוי, ממרכיבות ד"ש: הפרופסור אמנון רובינ-שטיין, התעשיין סטף ורטהיימר ועורך-הדיון מרכזי וירשובסקי. הצטרפו אליהם שניים נוספים: מי שהיה היועץ לענייני ערבים במשרד ראשה-המשלה שמואל טו-לידאנו, ואחד משני חברי-הכנסת הדרוזים של ד"ש, זיידן עטאשי.

שניים נוספים שעמדו על סף פרישה, אם כי לא התכוונו להצטרף לשינוי, היה סגן-אלוף (מיל), אסף יגור, השבוי הבכיר ביותר ממלחמת יום-הכיפורים, אשר הת-כוון להצטרף למפלגה הליברלית שבלי-כוד, והאלוף (מיל), מאיר ("זרו") זורע, שהתכוון להצטרף לליכוד.

החמישה קבעו את מועד פרישתם ליום השני האחרון. הם ביקשו מיגורי שיכריז על פרישתו באותו יום, כדי להגביר את משמעות פירוקה של ד"ש.

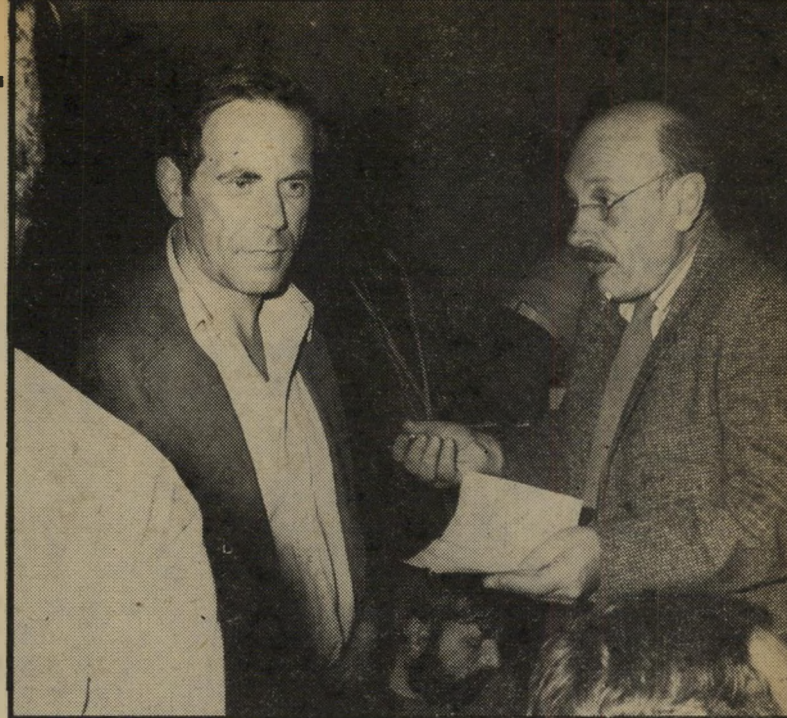
עניין של

ימים ספורים

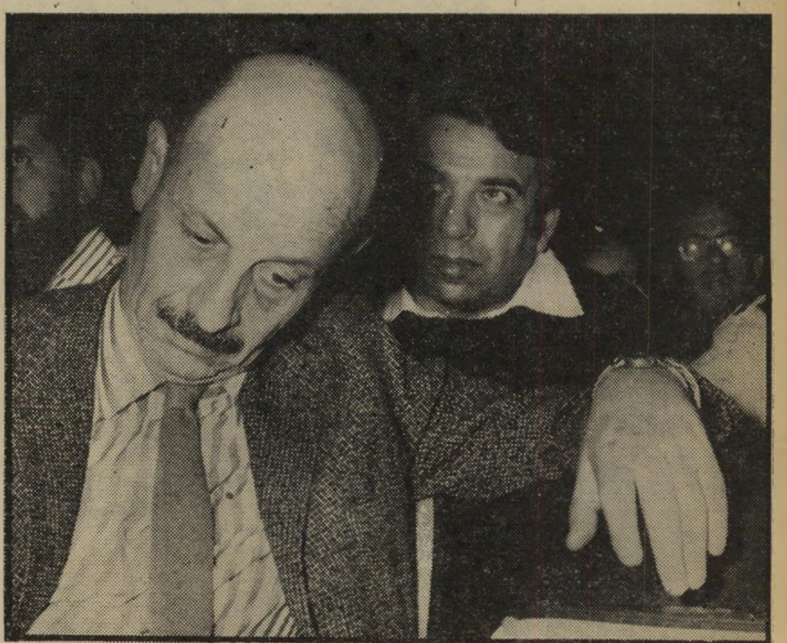
כאשר הבין ידיו כי המפלגה שלו מתפוררת בין אצבעותיו, הוא קרא לעזרתו את מאיר עמית, שריהתח-בורהוהתיקשות ואת שמואל תמיר, שר-המישפטים. שניים אלה פתחו במגעים עם הקבוצה העומדת לפרוש, כאשר עמית מגייס לעזרתו כמה מנאמניו בתנועה, ה-אלופים במילואים צבי ("צביקה") זמיר, מי שהיה ראש א"ן, יוחאי בן-גורן, מי שהיה מפקד חיל-הים ואברהם ("צ'יטה") בוצר, גם הוא מפקד חיל-הים לשעבר.

עמית הצליח להביא את שני הצדדים לשולחן אחד. ביום השני האחרון נערכה פגישה בביתו של ידיו ברחוב רמב"ן ברחביה, ואחר-כך ישיבת סיעה. קשה היה לידיו לבוא לקראת אנשי שינוי, ולו משום שלא לא היה דרישות לתפקידים או למישרות. החלטתם לפרוש נבעה מסי-בה אחת ויחידה: היחסים האישיים המעור-רים בין חברי-הכנסת וראשי ד"ש, וידיו התקשה היה להבטיח שמעתה יהיו כולם אחים זה לזה.

למרות זאת, היו בפי ידיו כמה הצעות. הראשונה היתה הסכמתו להדיח את ראש סיעת ד"ש בכנסת, הד"ר בנימין הלוי, מ-תפקידו זה. אנשי שינוי ותומכיהם סענו, כי קבוצת ידיו את תמיר בד"ש הצליחה להשתלט על הלוי, וכי בעזרתו היא דר-חקה אותם מעמדות של כוח בתוך התנו-עה, ומתהפכות מעל במת הכנסת בדיו-על, ומרכיזים. איש מקבוצת הפורשים לא רצה את התפקיד לעצמו, כדי שלא ייתחד-במניעים בלתי-טהורים מאחרי איומי הפרי-

ורטהיימר התעשיין וחברי-הכנסת סטף ורטהיימר, מראשי שינוי, היה בין אלה שדרשו מתבריו לפרוש מד"ש. אולם בתחילת השבוע הסכים, ללכת צ'אנס אחרון לידיו. בתמונה נראה ידיו בשיחת שיכנוע עם ורטהיימר. אולם גם לוורטהיימר ברור שהפילוג בד"ש הוא בלתי נמנע ועניין של ימים.

יגורי סגן-אלוף במילואים וחברי-הכנסת אסף יגורי (מאחורי ידיו) היה מאנשי המרכז-החופשי, אך כפי שהוא אמר: "נמאס לי מהדיקטטורה הכפולה, של ידיו ושל תמיר". יגורי עמד לפרוש מד"ש, והצטרף למפלגה הליברלית שבליכוד אך תיאם את פרישתו עם פורשי שינוי כדי ליצור רושם ציבורי חזק יותר.

טולידאנו ח"כ שמואל טולידאנו (משמאל), מיוצאי מפלגת העבודה, הצטרף לאנשי שינוי במרד שלהם נגד ידיו. מימין: אלוף-מישנה (מיל), סטלה לוי, עליה זרק ח"כ עקיבא גוף מכשיר טלפון רק משום שהיא לא סידרה לו חדר.